

Tomory Zsuzsa

Az örökre emlékezetes 1956-os lukas zászló és az ünneplő, szebb jövőért küzdő emberek

1956

1956 hősei tették lehetővé számomra, hogy most ezeket a sorokat írjam. Hálámat leróni egy élet munkájával sem tudom, csak azzal, hogy szeretett hazámat, édesanyámat, a Kárpát medencét lelkembe zárva teszem, amit lehet, felvirágoztatása reményében.

A világ nem magyar népei a történelmet az első fegyveres összetűzéssel indítják, onnan találkozunk a "történelmi idők" szóval. Nem veszik figyelembe az előtte eltelt ősi korokat, melyek a Teremtőhöz kötnek bennünket, ősműveltség alapító, fenntartó, magas eszmeiséget hordozó és mindenkor megtartó ősnépet, magyarokat. Az ősz szeretet bajnokait.

1956 fenséges valóságát Albert Camus így fogalmazta:

A MAGYAROK VÉRE

Albert Camus

(1913 - 1960)

"Nem tartozom azok közé, akik azt kívánják, hogy a magyar

nép újra fegyvert fogjon, bevesse magát egy eltiprásra ítélt felkelésbe, - a nyugati világ szemeláttára, amely nem takarékoskodnék sem tapssal sem keresztényi könnyel, hanem hazamenne, felvenné házi papucsát, mint a futballszurkolók a vasárnapi kupamérkőzés után.

Túl sok a halott már a stadionban, s az ember csak saját vérével gavalléroskodhat. A magyar vér oly nagy értéke Európának és a szabadságnak, hogy óvnunk kell minden cseppjét.

Azok közé sem tartozom, akik úgy hiszik, alkalmazkodni kell, ha átmenetileg is, bele kell törődni a rémuralomba. Ez a rémuralom szocialistának nevezi magát, nem több jogon, mint ahogyan az inkvizíció hóhérai keresztényeknek mondták magukat.

A szabadság mai évfordulóján szívemből kívánom, hogy a magyar nép néma ellenállása megmaradjon, erősödjön és a mindenünnen támadó kiáltásaink visszhangjával elérje a nemzetközi közvélemény egyhangú bojkottját az elnyomókkal szemben.

És ha ez a közvélemény nagyon is erőtlen és önző ahhoz, hogy igazságot szolgáltatson egy vértanú népnek, ha a mi hangunk túlságosan gyenge, kívánom, hogy a magyar ellenállás megmaradjon addig a pillanatig, amíg keleten az ellenforradalmi állam mindenütt összeomlik ellentmondásainak és hazugságainak súlya alatt.

A legázolt, bilincsbe vert Magyarország többet tett a

szabadságért és igazságért, mint bármelyik nép a világon az elmúlt húsz esztendőben. Ahhoz, hogy ezt a történelmi leckét megértse a fülét betömő, szemét eltakaró nyugati társadalom, sok magyar vérnek kellett elhullnia - s ez a vérfolyam most már alvad az emlékezetben.

A magára maradt Európában, csak úgy maradhatunk hívek Magyarországhoz, ha soha és sehol el nem áruljuk amiért a magyar harcosok életüket adták, és soha, sehol, - még közvetve sem - igazoljuk a gyilkosokat.

Nehéz minékünk méltónak lenni ennyi áldozatra. De meg kell kísérelnünk, feledve vitáinkat, revideálva tévedéseinket, megsokszorozva erőfeszítéseinket, szolidaritásunkat egy végre egyesülő Európában. Hisszük, hogy valami bontakozik a világban, párhuzamosan az ellentmondás és halál erőivel, amelyek elhomályosítják a történelmet, - bontakozik az élet és meggyőzés ereje, az emberi felemelkedés hatalmas mozgalma, melyet kultúrának nevezünk, s amely a szabad alkotás és szabad munka terméke.

A magyar munkások és értelmiségiek, akik mellett annyi tehetetlen bánattal állunk ma, tudják mindezt, s ők azok, akik mindennek mélyebb értelmét velünk megértették. Ezért, ha szerencsétlenségükben osztoztunk, - miénk reményük is. Nyomorúságuk, láncaik és száműzöttségük ellenére királyi örökséget hagytak ránk, melyet ki kell érdemelnünk: a szabadságot, amelyet ők nem nyertek el, de egyetlen nap alatt visszaadtak nekünk! "(1957)

Camus, Albert (1913-1960) francia író, esszéista, az

egzisztencializmus képviselője Algírban született. Klasszikusan világos és egyszerű stílusú műveiben a világ és az emberi létezés abszurd értelmetlenségét ábrázolja. Az 1956-os magyar szabadságharc bukása után megírta, illetve egy megemlékezésen elmondta "A magyarok vére" című munkáját, amelyben kihangsúlyozza, hogy a magyar vér olyan nagy értéke Európának és a szabadságnak, hogy óvni kell minden cseppjét. - 1957-ben irodalmi Nobel-díjat kapott.

ÜDV NÉKED IFJÚSÁG

Sinka István

**Üdv néked ifjúság, üdvözlégy magyar nép,
ki lángban és vérben születél meg újra
három nagy éjszakán, vad ágyúdörgésben!
Melyik nép írta fel mostanában nevét
így, hogy aranyat adott kezébe az Isten újja?
S mely név beszélt így önmaga nevében**

**mint angyal, mikor a harsonát fújja?
Bús ígájának fájára írja hát,
s mint annyiszor a megsárgult ezer évben
vérrel és vassal tanítja zsarnokát.**

Buda, 1956. október 26

1956 október 25. VÉRES CSÜTÖRTÖK !

On Sunday, October 25, 2015 4:10 AM, HEGYVIDÉKI TRIANON TÁRSASÁG
<hegyvideki.trianon.tarsasag@googlemail.com> wrote:

KIK LŐTTEK A KOSSUTH TÉREN '56-BAN - KÉRI EDIT ÚJ KÖNYVÉBEN MEGDÖBBENTŐ, ISMERETLEN ADATOK

„Ötven éve nem engedik feltárni és kimondani: Kik voltak az orvlövészek a Kossuth tér több épületének tetején 1956. október 25-én, a 'véres csütörtökön'. Kik voltak a Himnuszot éneklő, harmincezres, fegyvertelen tömeg százaira halált hozó, ezreket megsebesítő vagy nyomorékká tevő sortűz embertelen elkövetői, gyilkosai?” - e gondolattal kezdi mondandóját Kéri Edit most megjelent izgalmas, ismeretlen dokumentumokat feltáró kötete előszavában. A Kik lőttek a Kossuth téren '56-ban című kötetben megismerkedhetünk a Körömi Teréz kutató összegyűjtötte 234 áldozat nevével, továbbá a lövöldözők és gyilkosok közül is személy szerint felsorolnak 195 nevet. Az ártatlan olvasó meghökkenhet, hisz több mai politikus családnevével is találkozik a tettesek oldalán, illetve döbbenetes képsorozatot talál a kötet végén. Kéri Edit ny. színésznő

történelmi munkával felérő gyűjtőmunkát végzett, mert szerinte 1990 óta minden kormány elkendőzte és elhallgatta a háborús bűnösök nevét. Holott - véleménye szerint - e mészárlást még ma is nemzetközi bíróságnak kellene tárgyalnia! Véleménye szerint háromféle hazugságot, ködösítést terjesztettek az érdekeltek az elmúlt évtizedekben: 1. Ellenforradalmár provokátorok lőttek a tetőről. 2. A szovjetek kezdték el a sortüzet, és ők likvidálták a tömeget. Senki nem volt az FM tetején. 3. Az orosházi határőrök vitték végbe a sortüzet. A kötet szerzője mindhárom hazugságot cáfolja. Bebizonyítja viszont, hogy Apró Antal volt a felelős a tűzparancs kiadásáért. „Ő adta a tűzparancsot a HM-ből rádió-adóvevőn, az FM tetejére a Partizánszövetség tagjainak... Utána kb. 1000 halott feküdt a téren...” De mi történt a Kossuth téren? „Nagy Imrét akarta hallani a tömeg. De ő nem volt bent. Elkezdtek énekelni a Himnuszt. S amikor ott tartottak: Balsors, akit régen tép... - hirtelen, váratlanul a Földművelésügyi Minisztérium tetejéről gyilkos golyózápor zúdult az éneklő tömegre... Azután sorra több tetőről hallatszott a sortűz, kézigránátokat is dobtak... Szörnyű mészárlás folyt - szünetekkel másfél órán át - 11 órától fél egyig... Teherautószámra vitték el a halottakat, kézigránáttól szétrobbant lábfejek, kezek, fejek feküdtek a 2-es villamos sínjein. Több száz halott - és sok ezer sebesült. Mikes Tamás másnap 820 halottat számolt meg egy ismerősével együtt, a Kerepesi temetőben, 50-es gúlákba rakva” - olvassuk a kötetben. Kéri Edit megállapítja: - A Kossuth téren indokolatlanul - fegyvertelen, békés tömegbe - belelőttek, bosszúálló, gyáva, aljas gyilkosok - még hozzá az orvlövészek kezdték a tetőkről. Nem harc volt, hanem mészárlás. Továbbá hozzáteszi: - Ilyen - ötven évig megtorlatlan - tömeggyilkosság, népirtás, genocídium - szinte nem történt a történelemben. Oly sok volt a gyilkos - és

ők maguk, meg gyerekeik oly sokan átmentődtek 1990 után a politikai és gazdasági élet vezetői közé -, hogy sikerült állami vezetők, katonai ügyészek, bírók, hamisító történészek révén eltitkolni az igazságot, halasztgatni az igazságtételt, mellébeszélni - a gyilkosok halálát megvárni!... Itthon 50 éve folyik a hamisítás. A kötetben történelmünk számos fontos epizódjáról olvashatunk. Például Hegedűs András volt miniszterelnökről megtudjuk: „ő írta alá a Gerő által megfogalmazott miniszterelnöki - szovjeteket segítségül behívó levelet, amit Nagy Imre nem volt hajlandó aláírni. - Méghozzá Ságvári Ágnes hátán írta alá...” Próbálták Nagy Imrét besározni, mintha ő hívta volna be az oroszokat, de ezt október 31-én megcáfolta a Kossuth Rádióban: „Megpróbáltak engem is bemocskolni. Azt a hazugságot terjesztették, hogy én hívtam be az orosz csapatokat az országba. Ez alávaló hazugság! Az a Nagy Imre, aki a magyar szuverenitás, a magyar szabadság és a magyar függetlenség harcosa, nem hívta be ezeket a csapatokat. Ellenkezőleg, ő volt az, aki visszavonulásukért harcolt.” Kéri Edit kötetében megrázó részlet olvasható Kopácsi Sándor emlékirataiból, aki '56-ban rendőrezredes, Budapest rendőrfőkapitánya volt. Életfogytiglan című életrajzi kötetében írja: „(23-án) A főkapitányság női rendőreinek a Parlament közelében egy szociális intézménye volt, a gyermekvédelmi osztály. Tőlük kaptam telefonjelentést, amitől megfagyott a vér az ereimben: - 'Kopácsi elvtárs, biztos benne, hogy csak ön hall engem? - Igen, tételezzük fel!... azért csak beszéljen. - Kopácsi elvtárs! Emberek vannak a tetőkön...' - A belügyminiszter anélkül, hogy engem erről értesített volna, ÁVH-sokat helyezett el a Parlament körüli épületek, így a rendőrségi objektumok tetején is... (25-én délelőtt) Hömpölygő áradatként hatalmas tömeg zúdult ki elénk... Zászlókat és táblákat vittek, ütemesen

kiáltották: 'Vesszen Gerő!... Ruzsik haza!... Fél órával később a szociális osztály vezetője, egy rendőrszázados kétségbeesetten hívott telefonon...- Kopácsi elvtárs! A tömeg azt kiáltja: 'Vesszen Gerő!' Ebből nagy baj lesz! - Ugyan, Júlia! A tömeg fegyvertelen. Fél órája láttam az ablakunk alatt őket. Sok nő és gyermek van köztük. Ez békés tüntetés. - Igen, de az épületünk tetején tüzelőállásban lévő hadnagynak nem ez a véleménye. Nemrég jött le a tetőről a kulcsokkal. Amikor meglátta a tömeget, magából kikelve rohant vissza, és azt kiáltozta: 'Majd megmutatjuk nekik, hogy ez nem mehet így tovább! Erre parancsunk van.' Tájékoztattam tisztjeimet a helyzetről. Egyöntetű volt a vélemény, hogy az ÁVH nem lövethet fegyvertelen emberekre... A biztonság kedvéért felhívtam a Belügyminisztériumot, hogy őket is tájékoztassam a helyzetről. Szórakozottan hallgattak: - Igen. Tudunk róla, hogy a tömeg fegyvertelen. Három perccel később Júlia kétségbeesetten hívott: - Kopácsi elvtárs! Tüzet nyitottak a tömegre! - Lehetetlen. De most már én is hallottam a telefonkagylóban a fegyverek ropogását. Júlia zokogni kezdett: - Kopácsi elvtárs! Ez nem lehet igaz! Az ÁVÓ-sok minden tetőről lőnek a tömegre!" Kéri Edit a tragédiák felgöngyölítését elének tárva megállapítja: „Nem ügynöktörvény, hanem igazságtétel kell: az ávh-sok, emberkínzók, talpakat gumibottal verők, katolikus papokat arra kényszerítők, hogy - a sárgaréz falikeresztbe áramot vezetve - csókolják meg ezt a „rázó” keresztet, köröm letépők, fegyvertelen embereket tetőről legéppuskázók, savas kádba dugók, kályhán kezeket megégetők, LSD-vel a tébolyba szuggerálók, hüvelykujjat asztalra szegezők, női nemi szervet gumibottal szétroncsolók, férfi nemi szervbe üvegpipettát dugók és azt ott eltörők, és szájba vizelők - ők bírósági tárgyalás által bűnhődjenek a soha el nem évülő, emberiség elleni

büntényeikért.”(A felsorolás nevekkkel szerepel a kötetben. Tanulságos olvasmány.) Ma is vitatéma, hányan haltak meg az október 25-i vérengzés alkalmával. A kommunisták által jól megfizetett történészek szerint csupán száz körüli ez a szám, Kéri Edit szemtanúra hivatkozva majdnem tízszer annyi halottról számol be: Mikes Tamás, aki '56-ban tizenhat éves volt, másnap kiment a Kerepesi temetőbe és megszámlolta a halottakat: „A máglyába rakott összes halott száma 820 volt. Ketten, két irányból számoltuk meg többször, mert nem akartunk hinni a szemünknek.” S megállapította, hogy a halottak között sok volt a nő. Más szemtanúk szerint olyan sok volt a halott, hogy menni nem lehetett, átlépni nem lehetett rajtuk. „Amikor el mertem menni az árkádok alól, már a 10. teherautó holttestet szállították el. Kb. 40-50 holttest lehetett rajtuk. Buldózerrel dobták a kocsikra a holttesteket, szörnyű volt...” Egy másik szemtanú szerint: „Vászonponyvás teherautók egymás után álltak be az akkor még épülő metróállomás elkerített részére - és az építési területre -, mint a farönköket, úgy hajigálták le a már merev emberi holttesteket... Nagyon valószínű, hogy néhány emberi csont 'beépült' a ma már oly jól funkcionáló metróállomás betonfalaiba.” Pákh Tibor szemtanú világosan látja: körvadászat és mészárlás történt október 25-én. A gyilkosok „kaptak is mind Munkás-Paraszt-Hatalomért, Szocialista Hazáért, és Fegyverrel a Hazáért kitüntetés... Megigazgatói állást, jó lakást, iparosműhelyeket, üzleteket, miniszterhelyettesi rangot és akadémikusi címet.” Kéri Edit név szerint közli az 1956. október 25-én felfegyverzett ÁVH-sok, partizánok névsorát, mintegy 195 személy nevét. Közöttük ismert politikus családnevek is szerepelnek. Az is külön vizsgálódást érdemelne, hogyan lett a villanszerelőből rendőr alezredes, a szabósegédből az Állami Biztosító egyik vezetője,

az újságíróból főszerkesztő, a textilmunkásból az Új Magyar Központi Levéltár igazgatója, vagy fémmunkásból húsz éven át nagykövet. S ez csak néhány kiragadott példa. Külön meg kell említeni Körömi Teréz áldozatos munkáját, aki temetőket, plébániákat járva halotti anyakönyveket, emlékiratokat vizsgálva, hozzátartozókkal beszélgetve mintegy 234 áldozat nevét gyűjtötte össze. Megrendítő olvasmány. A nevek mellett szerepel a vértanú kora, hivatása és halálának oka. Többek neve mellett olvasható: haslövés, tarkólövés, fejlövés, tüdő-májlvés, mellkaslövés, szívlövés, gégelövés, a ref. püspök fia tüdőlvést kapott. Több név mellett ez áll: sorozatlövés. **S végezetül álljon itt a tűzparancsot irányító vezérkar névsora, a kötetben fényképpel láthatók: Gerő Ernő, az MDP első titkára, Piros László belügyminiszter, az ÁVH főnöke, Hazai Jenő, vezérezredes, valamint a katonai bizottság tagjai: Apró Antal elnök, Fehér Lajos, Földes László, Kovács István, Mező Imre és Nógrádi Sándor.** (Kiemelés tőlem: ST.) Kéri Edit bátran nyúlt a témához: évtizedek hazugságaira világított rá kötetével! Még sok mindent homály fed, a gyilkosok közöttünk osztogatják ma is a parancsokat, bankok, minisztériumok élén, fontos, bizalmi beosztásban. Kéri Edit mégis léket vert a hazugság falán. A fal teljes leomlása azonban még várat magára. Albert Camus-t idézve azonban az igazság teljes feltárása nem maradhat el: *„Csak úgy maradhatunk hívek Magyarországhoz, ha soha és sehol el nem áruljuk, amiért a magyar harcosok életüket adták, és soha, sehol - még közvetve sem - igazoljuk a gyilkosokat!”*

Frigyesy Ágnes